

בחזרה לפעילות

אחת הזמרות שנעלמו לנו לאחרונה מ' העיניים לכמה חודשים, ובזמן האחרון שוב רואים אותה ושוטפת לנו את העדשות. היא **מירי אלרני**.

אחרי היעלמות ארוכה מהגוף התל-אביבי, משוק הבידור ומכל החברים, סוף-סוף רואים אותה שוב מסתובבת בכל האירועים עם של התברים שלה. מסתובבת, אבל לא לבדה.

אחרי שהיא נפרדה מבעלה השחקן **נחום שליט**, ואחרי ששהתה תקופה קצרה בי-טיול במכון של ד"ר רודי ושהפיצו עליה כל מיני סיפורים, אז תדעו לכם שהבחורה היום בלי עין הרע, מאה אחוז, טפו, טפו.

היא יוצאת לאחרונה עם **ג'סי נחייסי** הנחמד שהוא אמן, שחקן, משוגע לקול-נוע, בזהמי מוזקן ומגודל-שיער, שכנראה

מירי אלרני רק בשמחות

הצלחה להטביע את חותמו על אישיותה של מירי, ולעצב את אוספיה מחדש. כדאי גם שתדעו שמירי קצת שינתה את מראה החיצוני וגם היא, כמו ג'סי, הולכת ומתלבשת בסגנון חופשי, ובכלל לא נאחס לה.

אבל מה שאני באמת שמחה לראות זה שמירי שוב מאושרת, ושוב מאוהבת, ושכולם אוהבים אותה כמו פעם. היא גרה יחד עם ג'סי בדירה שלו שברמת-אביב, והיא אפילו תכנן בהצגה החדשה היום מאד במיצעיה הפומביים, עם להיטה החדש נוגה ישנה, מה שמוכיח לה שלא שכחו אותה, ושמצעריציה מחכים לראות ולשמע אותה ממש כמו בימים הטובים. שאולי כבר לא יחזרו בדיוק כמו שהיו פעם.

גורם האפתעה

העיתונאי **רודי אורן** ידוע כאדם עליו שאוהב מסיבות והפתעות. אלא שהשבוע הוא הפתיע את ידידיו, כשהצליח לטרפד מסיבת-הפתעה שהמופתע בה היה צריך להיות הוא-עצמו.

דודו, שחגג את יומולדתו ה-28, גילה ברגע האחרון ממש כי אשתו האוהבת, **בלדה**, זוממת להפתיע אותו במסיבה בלתי-צפויה, שתפתיע אפילו בן-אדם כמרחו שהפתעות כבר מזמן לא מפתיעות אותו. אבל שלא תחשבו שגורם-ההפתעה פוסטם, כיוון שהמופתע הפוטנציאלי הפך מפתיע, והמופתעת הייתה בלה, שהופתעה לגלות כי בעלה בכלל לא מופתע. מובן שביטול המסיבה לחוד, ומתנות

רחל מרחלת על כל העולם

נערת השבוע הדיילת מבר-אילן

גילי ז'יבה רק בישראל

כמו זו שהחבר שלה מציע לה, ואם תתעוררה בעיות, היא בטוחה שלימדי הפסיכולוגיה שלה יעזרו לה לפתור את כולן. אשרי המאמין.

תסכימו אתי שלחיות דיילת באל-על ולהיות חתיכה משגעת, ייחד עם זה ללמוד פסיכולוגיה באוניברסיטת בריאן, זה שילוב מעניין. כי רוב הדיילות שאני, מכל מקום, מכירה, חשבות רק על הטיסות ועל העבודה המתנת. ולעומת זאת, כמו שאני מכירה את הסטודנטיות בכלל ואת אלה הלומדות בקמפוס הרמת-גני בפרט, הן לא כאלה שיש להן בראש לוסטרגעשעפטן. הן באות ללמוד במדעי החברה וכמובן בחוג לחופולוגיה, אבל לא יותר מזה. זה בעצם מה שעושה את נערת-השבוע שלנו משהו יוצא דופן. קוראים לה **ג'ילה ז'יבה**, אבל אף אחד כבר לא קורא לה גילה. קוראים לה פשוט גילי, וזה נורא חשוב לה. כדאי רק שתדעו שאפילו לבחורה כישורית ואכזרית כמו גילי, היה קשה לשלב לימודים עם טיסות. אומנם היא לקחה איתה לחול הרצאות ומחברות, אבל באמת, אם אתם הייתם טסים לחול לכמה ימים הייתם מבוזזים זמן על הרצאות יבשות?

אז כמובן, גם גילי לא ביזבה על זה זמן בחול אבל לעומת זאת היא מקדישה לזה המון זמן בישראל. כי היא החליטה שלחיות דיילת זו באמת עבודה נהדרת, אבל היא לא רואה בזה את ייעודה בחיים.

"ראיתי עולם, הסתובבתי, נהנית, עשיתי חיים, אבל הגעתי למסקנה שמה שאני רוצה לעשות בחיים זה לעסוק בפסיכולוגיה". היא מספרת לי. לדיילות היה מאו ומתמיד דימוי של נערות-זוהר, ולגילי בת ה-23 יש דימוי כזה עוד מהזמן שהיא אפילו לא הייתה דיילת, אלא שגם זה נמאס לה בסופו של דבר.

"היום אני לא מוכנה לוותר על לימודים בשביל בילויים וכל השטויות האלה". היא מוכנה להצהיר. היא מעדיפה לדגור על ספרים באוניברסיטה מאשר לטוס, וללמוד כמה שיותר פסיכולוגיה כדי להבין אנשים ולעבוד עם בני אדם, שזה בשבילה סיפוק עצום. ואם כבר, רצון שתדעו עליה עוד פרט חשוב. יש לה חבר הנמצא בניו-יורק והם נורא אוהבים, וזה נמשך כבר כמעט שנה בין הטיסות שלה ובין הטלפונים שלו. ואם הוא לא יהיה מוכן לוותר למענה ולבוא לחיות בישראל, היא הבהירה לו חרי-משמעת שהוא יצטרך לוותר עליה. כי גילי, המיתמרת לגובה של 1.70 מ', לא מוכנה בשום אופן לגור באמריקה, אפילו ברמת-חיים גבוהה

צהלה בצמרת:

המיידעלע מתחתנת

בקיזור ולעניין, זה לא מצא-חן בעיני כמה מאנשי המעלה ונשותיהם, ואלה עשו הכל כדי להרחיק את הזאב בדמות כיפה אדומה מהמיידעלע. וכאשר זו יצאה במול-טוב למסע בחול, נשמו כולם לרווחה. הסכנה חלפה.

אבל השבוע, אהה, הפתעה, המיידעלע, שכולם חשבו שנפטרו מצרחה, חוזרת בי-מפתיע לארץ. חיל-זרועה אחוז בכל אלה שהשמועה גונבה לאזניהם. האם יתחדש הרומן בין המיידעלע וכיפה-אדומה? האם היא תסכן שוב את כוננות האומה?

אבל לא דובים, ולא יער ולא כיפה אדומה. מסתבר כי המיידעלע חזרה לארץ פשוט כדי להתחתן. היא הייתה במדינה דרום-אמריקאית, שם בקרה אצל ידידי משפחה של הוריה, שבנם הרופא עלה לארץ. מפתלשם גמלה בה ההחלטה לחזור ארצה, ולהינשא לרופא, טוב, לאמא שלה היו אולי אמיבציות למשהו יותר מרשים מרופא, אבל גם רופא הולך.

אז בעוד חודשים או משהו כזה, אם ירצה השם, תיערך חתונתה של המיידעלע במול-טוב, וברוב הדר ופאר, ואני מוכנה להתערב איתכם עשרה על אחד, שאורת-הכבוד בחתונה לא יהיה אלא כיפה-אדומה בכבודו-ועצמו.

בעל למופת

האנשים המפורסמים האלה, עם כל זה האבות הצדדיות שלהם, תמיד מצליחים

להפתיע אותי מחדש. לא בזה שהם אהי-ביום מהצד, כמו האנשים הלא-מפורסמים שאוהבים מהצד. אלא שאצל המפורסמים, האהבות האלה אפופות תמיד במעשה כזה של סודיות, וקשורות בכל מיני תרגילי הסוואה והתחמקות, שכאשר אני רואה אותם לפעמים בכל מיני אירועים חברתיים, או במקומות לא-רדוקא פומביים, אפשר להתפוצץ מצחוק, כשרואים איך הם מנסים לאכוף את גבריותם המודקנת על צעירות כלשהי, שהיא, במיקרה הטוב, סגנית-חתיכה וכו'.

אבל כמאמר הפיתגום: "צחוק, צחוק, אבל...". גם במיקרה שלנו יש גבול לצחוק, כשמדובר בפיקוח-נפש. הסיפור שבו עסי-קינן מספר על **עסקן**, שליח-ציבור, אי-שיות ירושלמית רמת-דרג, שהייתה פעם אישיות צפונית רמת-דרג, שכל חייו שירת את הציבור באמונה. פתאום ניכנס לו מקק לראש, שבמשך כל הקאריירה המפוארת שלו לא הספיק למצוא לו אפילו אבישג צעירה אחת שתחמם לו את מישכבו הי-מודקן כמעשה דוד המלך. אחרי הכל, גם לו בניים נשואים ונכדים, או למה שלעת בלותר לא תהיה לו עדנה?

אלא שמן הון להון נודע דבר אהבתו האסורה של אישיותו הציבורית **לאשתו** החסודה, ששירתה אותו באמונה כל אותן שנים ארוכות. הככה יעשה לי? שאלה, וגמרה אומר לשלוח יד בנפשה, ברגע האחרון ממש הצליחו להציל את חייה, והיא השתכנעה כי בעלה סר מסורו, אלא שהוא היה עדיין מסור דווקא **לצעירה** שהיא מצידה הייתה מתמסרת לו בשעותיו הפנויות.

כאשר נודע לאשה שבעלה לא חדל מגאפופיו, ניסתה שוב להתאבד. היא הובי-הלה לביית-החולים הוסה, ושוב הצליחו הרופאים להציל את חייה. אלא שהפעם, בעלה אף לא הטריח את עצמו לבוא אל בית-החולים. הוא שלח במקומו את אחת השכנות הטובות שתביא את אשתו הביתה, שילם לה עבור טירחתה זו 500 לירות טבין ותקלין, רק כדי שלא יזוה שהוא הבעל שאשתו עשתה לו כאלה בושות וניסתה להתאבד כבר פעמיים.